

Nebeští jezdci

Waldemar Matuška

1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
den temný byl a ševelil větrem ve stéblech trav,
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
když z rozedraných oblaků viděl stádo krav se hnát.

R: Jupija hej, jupija hou, to přízraky táhnou tmou.

2. Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé.
A oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

R: Jupija hej...

3. Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak.
A proudy potu máčely jim tvář i košili
a starý honák uslyšel jejich jekot kvílivý.

R: Jupija hej...

4. Tu jeden z jezdců zavolal a pravil: "Pozor dej",
svou duši hřichu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.

R: Jupija hej...